

Kaybedendi O

– GürhanGürses · 10 Ağustos 2014

Bir aşk artığıydı O, bu alemde!
Bir aşk yeniği... Eziği...
Herkesten kaçardı, her şeyden ürkerdi.
Bir tek ondan haz alırdı. Varsa yoksa O'ydu her şey, herkes!
Onsuz kalmıştı; dökülmüştü yaprağı, kırılmıştı dalı, çürümüştü gövdesi...
Bir dokunsa yeşerecekti yaprak yaprak, açacaktı renk renk, kokacaktı papatya papatya.
Şiirleri vardı, feryadı...
"Sana bir demet papatya uzatsam
Elini uzatıp alır mısın?
Her şeyi elinin tersiyle bir kenara itip
Bana koşup gelir misin?"

Bir aşkın ardında kalandı O!
Bal gibi de kaybedendi.
Bu aşkta boynu bükük olandı, gözü yaşlı, bağı yanık olandı.
Ve bunu her zerresiyle hissediyordu, yaşıyordu hücre hücre.
Aşkta saklı olan zaferlerin bu kaybedişlerin altında olduğunu biliyordu.
O müzmin bir aşıktı.

Kaybede kaybede onu bulacağını biliyordu. Yenilgi yenilgi ona kazanacağını umuyordu. Varsa yoksa O vardı hafızasında, nakşettiği O'ydu kalp havzasına! Hafsalası hep onu alıyordu alabildiğine. Onu biriktiriyordu kalp havuzuna.

Tek başınaydı yine, bir başına...
Gelmişti kaç yaşına...
Yaş döküyordu bir Papatya uğruna.
Alem duymuştu bu aşkı, sağır sultan...
Girmişti bu aşk kanına, işlemişti canına.

Kahvesi eksik olmazdı elinde, orta şekerli bol köpüklü...
Sözü hep ona bağlardı her konuştuğunda, ona kırardı kalp direksiyonunu.
Mecburi istikametti O, varılması elzem olan!
Değildi yeri dolan...
Konuşurdu bazı bazı, şakırdı nazlı nazlı.
Akardı hızlı hızlı, severdi gizli gizli.

Ve söylerdi derya derya "Seninle ne de kalabalıktı, ne de Őehiridi, ne de büyüktü. Őimdi sensiz ne de ıssızdır, ne de mezradır, ne de ufaktır." coŐa gelirdi ona, koŐa gelirdi ona.

Gz yaşına okyanus sığdırdıyordu. Yağmurlarına bulut biriktiriyordu. Bir sıksan kirpiklerini sen akacaktı Őırlı Őırlı. Bir szsen gözlerini sen çıkacaktı pırlı pırlı.

"Sen gittiğinden beri yaŐamıŐım yaŐamamıŐım hiç farkında değilim.

Halime baksana ne kadar da yorgunum, bezginim, ezginim, zĖnm.

KonuŐmaya dahi mecalim yok.

Ecelim gelse razıyım.

Sen yoksun diye canımı veresim var Azrail'e." diyordu. Bu adam sahiden seviyordu. Kimse anlamıyordu, O bile!

Őiirler yazardı, hikayeler...

"Sırf sana, tek sana, elbet sana, mutlaka...

BaŐkası ne alaka?" derdi anlayana.Yazmadan duramazdı, onu anlatmadan, ona hislerini beyan etmeden...

"Gnm geceye gecem gündüze girdi. Aklım kalbime kalbim aklıma mağlup oldu." demiŐti. O kadar itendi ki dinleyen onun aŐıĖı olmak için canını dahi verirdi. Ona bakan kalbini verirdi. Onun bir hitabı yerle bir ederdi ilgisi olanı. UĞruna can verilen bir aşk ise kimseye nasip olmazdı. O konuŐtu mu bülbüller Őakısa ne yazardı ki, keklıklar tse ne olurdu ki!

"seni seviyorum hala desem ansızın

bilmem inanır mısın bana

dönüp bakar mısın ardına

koşup sarılır mısın Kaptan'ına"

AŞk eziĖiydi.

Bu belliydi, tuttuğu ayrılığın eliydi.

YediĖi hep gold.

Oysa istediĖi güldü.